

ANDREÆ
ALCIATI

V. C.

EMBLEMATA:

Cum CLAVDII MINOIS *Diuionensis ad*
eadem COMMENTARIIS.

Quibus Emblematum omnium aperta origine,
mens auctoris explicatur, & obscura
omnia dubiaque illustrantur.

EDITIO QVARTA.

24.863

LUGDVNI BATAVORVM,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Franciscum Raphelengium.

C L D . I D . X C I .

AVGVSTINO THVANO,³
 IOANNI GVESLÆO, ET
 BARNABÆ BRISSONIO REGIÆ
procuratoris in suprema Gallorum curia Trium-
uiris, sacrique consilij Senatoribus.

V M postremam manum imposuissem
 meis in Alciati emblemata commeta-
 rijs, meque horum laborum quos vltro
 susceperam non tam pæniteret, quàm
 certè pueret adeò incòsultò & præci-
 pitanter in lucem missos, nullo alio cò-
 silio vtendum mihi putavi, quàm vt ar-
 te aliqua corrigerem si quid casu & temerè malè olim
 cecidisset: quemadmodum sese gerunt qui ludunt resse-
 ris, quibus in manu non est vt semper felicem iactû ob-
 tineant. Itaque sumpto ad cogitandum spatio, quantum
 quidem mihi concessum fuit otij superioribus antea actis
 annis cum Lutetia Aureliam diuertissem ad perfequen-
 dum iuris studium, cui me addixeram, dedi operam vt
 commentarius non omninò malus postremò veniret in
 manus hominum: quem sciebam non tam mea opera,
 cui vix ausim quicquam tribuere; neq. studio vel indu-
 stria, cuius ego mediocritatem confiteor, quàm Alciati
 J C. clarissimi nomine apud multos imprimis gratiosum.
 Cumq. sit omni homini ingenuo, quiq. animum appli-
 cat ad scribendum & commentandum aliquid, innatus
 quidam naturalis amor in libros, quasi parens in liberos
 susceptos; ego confecto libello cœpi mecum quærere
 cui meas probarem vigilias: & ne nihil receptæ darem
 consuetudini, de patrono mihi deligendo tum primùm
 cogitavi: non quòd existimarem dignum esse opus quod
 in arce collocaretur tanquam illa Minerua Phidiæ: sed
 quia optimum & honorificum ducerem laudari à lauda-
 to aliquo viro, cuius suffragia apud bonos omnes vterer.
 Hunc tandem mihi scrupum exemit pro sua facilitate

AD ILLUSTRISS. MAXIMIL.
DUCEM MEDIOLAN.

Super insigni Ducatus Mediolanensis.

EMBLEMA I.

EXILIENS infans sinuosi è faucibus anguis,
Est gentilius nobile stemma tuis.
Talia Pellem gessisse nomismata regem
Vidimus, huius suum concelebrasse genus:
Dum se Ammone satum, matrem anguis imagine lusam,
Diuini & sobolem seminis esse docet:
Ore exit. tradunt, sic quosdam enititer angues.
An quia sic Pallas de capite orta Iouis?

C

Pro

In Occasionem.

EMBLEMA CXXI. Διαλογιστικῶς.

LYSIPPI hoc opus est, Sicyon cui patria. tu quū?
 Cunctā domans capti temporis articulus.
 Cur pinnis stas? usque rotor, talavia plantis
 Cur retines? passim me leuis aura rapit.
 In dextra est tenuis dūc vnde nouacula: acutum
 Omni acie hoc signum me magis esse docet.
 Cur in fronte coma? occurrens vt prenda. At heus tu
 Dic, cur pars calua est posterior capitis?
 Me semel alipedem si quis permittat abire,
 Ne possim apprenso postmodo crine capi.

Tali